

Густав Мојние за времена оснивањето на Црвениот крст

François Bugnion

Gustave Moynier

1826 - 1910

Едиција на македонски јазик

Едитирал: Сашо Точков

Хуманитарност Женева,
Центар за истражувачка историја

Црвен крст Охрид

Друштво на франкофони Струга

Издавач: Ирис

Печатница: Мр. Фруит

Македонија, 2015

Cover by Roger Pfund's workshop

Original French edition:
Éditions Slatkine, Genève, 2010

Превод на македонски
Билјана Ристеска

© Humanitarian Geneva
route du Grand-Lancy 92 1212 Grand-Lancy Suisse
president@shd.chwww.humanitarian-geneva.org

ISBN 978-608-207-150-3

СОДРЖИНА

Густав Мојние, 1826-1910	8
Привилегирано детство	9
Школски години, Женевскиот колеџ и факултет	12
Први колебливи чекори во професионалниот живот	16
Женевското здружение од јавен интерес и филантропијата	21
Последиците од битката	26
Основањето на Црвениот Крст	29
Од основањето на Црвениот Крст до првата Женевска конвенција	42
Претседател на Меѓународниот комитет на Црвениот Крст	49
Ревизија на Женевската конвенција	67
Судењето во Алабама и основањето на Институтот за меѓународно право	70
Генерален конзул на Слободна Република Конго	76
Семеен човек и патријарх	82
Заклучок	86

Хронологија	89
Библиографија	103
Заслуги за илустрации	113

Густав Мојние

1826 - 1910

Нафотографијата направена од познатиот фотограф Фредерик Буасона на церемонијата на затворањето на Дипломатската конференција во 1906 год., на којашто сеизвршила ревизија на Женевската конвенција од 1864 год., Густав Мојние е прикажан како господин со снежно-бела коса и проникливи очи, со медали на градите. Четири години подоцна, по неговата смрт, Меѓународниот комитет на Црвениот крст, на којшто Мојние бил Претседател од 1864 год. сè до неговата смрт, примил пораки на сомилости сочувство од секоја земја во Европа, Азија и Америка.

Само неколку години после неговата смрт, Мојние веќе бил заборавен. На предавањето коешто го одржал во салата за предавањана Женевскиот универзитет, Бернар Бувиерги поттикнал неговите сограѓани, „да го вбројат помеѓу оние коишто најмногу ја почитувале земјата“. Обраќањето било безуспешно. Ако секој граѓанин на Женева и повеќето луѓе во светот повеќе или помалку знаеле кои се Калвин, Русо и Анри Динан, скоро никој немал слушнато за Густав Мојние. Што може да се каже за некој што доживеал слава, популарност и успех и брз пад во заборав? Пред сè, кој бил Густав Мојние?

Колку многу успеал да постигне Густав Мојние! Со предлагањето на стратегија за реализирање на идеите коишто Анри Динан ги претставил на последните страници од Сеќавањето на Солферино, тој дал значаен придонес за оснивањето на Црвениот крст. Женевската конвенција, којашто претставувала почеток на современото меѓународно хуманитарно право, произлегла воглавно од неговото перо. Како Претседател на Меѓународниот комитет на Црвениот крст од 1864 до 1910 година, Мојние му дал структурна рамка и доктрина и основни насоки за неговата работа сè до денес. Тој бил и еден од оснивачите на Институтот за меѓународно право и предвесник на меѓународниот систем закривично право.

И покрај сето тоа, набрзо по неговата смрт бил заборавен.

Напишана на едноставен, директен начин, оваа кратка биографија потсетувана најважните фази во животот и работата на Густав Мојние и го истакнува значењето на наследството коешто ни го оставил, без коешто човештвото не би било она што е.

Франсоа Буњон, дипломиран доктор по политички науки, се приклучил на Меѓународниот комитет на Црвениот крст (МКЦК) во 1970 година. Работел и во дирекцијата и на терен. Од јануари 2000 до јуни 2006 година бил Директор за Меѓународно право и соработка на МКЦК. Тој е автор на повеќе од педесет публикации за меѓународното хуманитарно право и за историјата на Црвениот крст и Движењето на Црвената полумесечина. Од мај 2010 година, тој е член на МКЦК.

Оваа биографија е издадена благодарение на Претседателот на Црвен крст Охрид **Сашо Точков** и Претседателот на Друштвото на Франкофоните Струга, **Бесник Лена**.